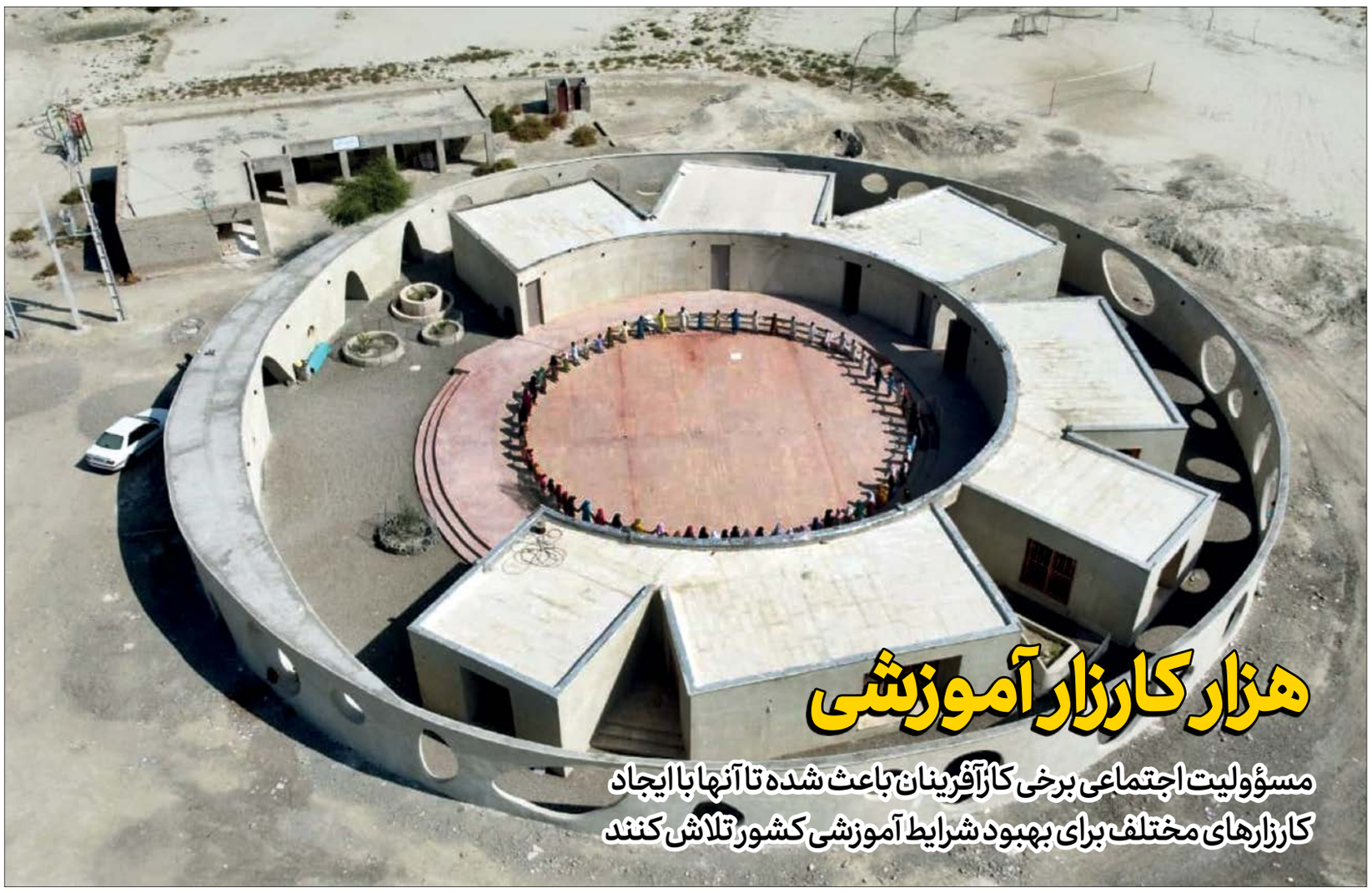

مدرسه روستای سیدباز در استان سیستان و بلوچستان با معماری خاص و زیبا به‌صورت دایره‌ای شکل ساخته شده است

هزار کارزار آموزشی

مسؤولیت اجتماعی برخی کارآفرینان باعث شده تا آنها با ایجاد کارزارهای مختلف برای بهبود شرایط آموزشی کشور تلاش کنند

لیلا شوقی

جامعه

شرایط نامناسب اقتصادی سبب شده است این روزها خیلی‌ها با یک دو دوتای ساده از انجام کارهای خیر منصرف شوند زیرا افزایش هزینه‌های زندگی آنها را از کار خیر باز می‌دارد. در این بین اما هستند کارآفرینانی که برای حل مشکلات کشور به سهم خود قدم برمی‌دارند تا از زیر بار مسؤولیت اجتماعی خود شانه خالی نکرده باشند.

برای نمونه عده‌ای از آنها با شعار «آموزش برابر برای همه» پویشی راه انداخته‌اند که تاکنون به نتایج خوبی رسیده است. آنها ابتدا هدف‌شان معطوف به ساخت مدرسه بود. بعد اما با شیوع ویروس کرونا در کشور و مطرح‌شدن آموزش از راه دور و افزایش دانش‌آموزان بازمانده از تحصیل فعالیت‌هایشان کامل‌تر شد. به همین دلیل پویش‌هایی برای ارتقای سطح آموزشی راه‌اندازی کردند. در پویش‌های دیگری که شکل گرفت آنها برای تهیه وسایل آموزشی تلاش کردند تا شعار عدالت آموزشی در آموزش از راه دور برقرار شود. اعضای این گروه کارآفرین با کارزار «ایران من» بیش از ۱۳۰ مدرسه با معماری خاص و کاربری‌های متفاوت در کشور ساخته‌اند. در ادامه با اعظم ولایتی، مسؤول اجرایی پویش ایران من همراه شده‌ایم. او درباره فراز و فرودهای این پویش می‌گوید. پویش آنها سال ۱۴۰۰ وارد فاز جدیدی شده است و آنها برای فاز دوم پویش اجرای برنامه‌های کامل‌تری را در دستورکار خود قرار داده‌اند. به گفته او، ارتقای سطح آموزشی و افزایش ساخت مدارس از برنامه‌هایی است که برای آنها در اولویت قرار دارد.

داستان این پویش را باید از آخر تعریف کرد. از روزهای پایانی سال ۹۸. از زمانی که ویروس کرونا در کشور شایع شد و کرونا نه‌تنها کسب‌وکارها که امکان حضور در کلاس‌های درس را هم از دانش‌آموزان گرفت. این روزها دانش‌آموزان بازمانده از تحصیل نه به دلیل شرایط نامناسب خانواده که به دلیل همه‌گیری ویروس امکان حضور در مدرسه و آموزش را ندارند. شعار ابتدایی پویش ایران من اما برقراری عدالت آموزشی بود و بنابراین پس از شیوع ویروس کرونا و با وجود همه فعالیت‌های ابتدایی یعنی ساخت مدرسه در شهرستان‌ها و روستاهای محروم اقدامات دیگری هم برای ارتقای سطح آموزشی انجام شد.

پویش‌هایی برای ارتقای کیفیت آموزشی

بیش از صد مدرسه در فاز نخست این پویش یکی پس از دیگری قد علم کرد. در روستاها و شهرستان‌ها. سوال اما این است که شعار برقراری عدالت آموزشی با ساخت مدرسه انجام می‌گیرد؟ نگاه اعضای گروه از همان ابتدا نه‌تنها کمی که کیفی بوده است. آنها فقط به فکر توسعه فضای آموزشی نبودند، بنابراین در کنار راه‌اندازی پویش ایران من پویش‌های دیگری هم برای ارتقای سطح آموزشی ایجاد کردند. در همان روزهای نخست شیوع ویروس کرونا پویش توانمندسازی معلمین کار خود را شروع کرد؛ زمانی که بسیاری از دانش‌آموزان از حضور در مدرسه معاف شدند و آموزش در کشور از راه دور شد.

اعظم ولایتی، مسؤول اجرایی پویش ایران من در گفت‌وگو با جام‌جم توضیح می‌دهد که از دو سال پیش آنها یک پویش مناسب معلمین راه انداختند. جامعه هدف این پویش معلمین بودند و از کارشناسان حوزه آموزش خواسته شد تا به معلمین آموزش دهند و آنها را برای آموزش غیرحضوری توانمند کنند. مجموعه نشست‌های آموزشی و بررسی روش‌های نوین آموزش از راه دور به‌صورت هفتگی در همین پویش برگزار شد و بهترین راه آموزش از راه دور معرفی شد.

در کنار این پویش، مسابقه‌ای برای معلمین در نظر گرفته شد تا هر معلمی که روش نوینی در آموزش از راه دور دارد در قالب مسابقه‌ای روشش را با دیگران به اشتراک بگذارد. برای شرکت در مسابقه معلمین روش‌های آموزشی خود را ارسال کردند و بعد برگزیدگان انتخاب شدند. نکته مهم شرایط شرکت در این مسابقه اما این است که روش‌های جدید و کاربردی آموزش از راه دور به دیگر معلمین هم آموزش داده می‌شود. این اما تنها پویش آنها برای افزایش سطح کیفی آموزش نبوده است. تابستان ۹۹ اولین دوره پویش «زنگ تابستان» برگزار شد. در این پویش بیش از ۵۰۰ معلم در روستاهای کم‌برخوردار حاضر شدند تا به دانش‌آموزانی که به هر دلیلی به دلیل نداشتن تبلت و گوشی همراه هوشمند در روزهای سخت کرونایی از تحصیل دور مانده بودند آموزش دهند. کمپینی که دانش‌آموزان را برای شروع سال جدید آماده می‌کرد.

به جز این کمپین اما کمپین آموزش از راه دور برای بالا بردن سطح آموزشی دانش‌آموزان در مدارس راه‌اندازی شد. کمپینی که در آن وسایل آموزشی از راه دور برای دانش‌آموزان تهیه می‌کرد تا به دلیل همه‌گیری کرونا از نعمت آموزش عقب نیفتند.

مدرسه‌ای با معماری خاص

ولایتی توضیح می‌دهد از همان ابتدای شروع کار که اعضای گروه برای پویش برنامه‌ریزی می‌کردند، تعیین شد در مدت زمان پنج سال ۱۰۰ مدرسه به بهره‌برداری برسد. خیلی زود ۲۲ استان انتخاب و کار ساخت‌وساز مدرسه در روستاها شروع شد. ساختن مدرسه‌ای مستطیل و مربع شکل چند طبقه با آجر و سیمان اما برای همه مناطق کشور مناسب نیست. همراهان این پویش از همان ابتدای شروع کار دوست داشتند مدرسه‌هایی مناسب با اقلیم، فرهنگ و جغرافیای مناطق بسازند. به همین دلیل با توجه به جغرافیای روستای هناران شهرستان سراوان استان سیستان و بلوچستان و با الگو گرفتن از زندگی کپرنشینی در این منطقه یک مدرسه با شاخه و برگ درخت خرما به نام نوکپر ساخته شد. به گفته ولایتی، درست است که برای ساخت مدرسه از مصالحی مانند چوب و برگ استفاده شده اما پایه سازه از آهن است تا استحکام بنا بیشتر باشد. گروه مدرسه دیگری را با سقفی نیم‌دایره شکل در استان هرمزگان ساختند تا دانش‌آموزان در این مناطق گرما را کمتر حس کنند. ساختمانی که با الگوبرداری از ساختمان‌های قدیمی این استان دالانی بلند دارد و از تزئینات «خانه‌فکری» یکی از خانه‌های تاریخی شهر الگوبرداری و با گچبری‌های هلالی و ساده تزئین شده است.

آن طور که مدیر اجرایی این کمپین می‌گوید، نگاه سازندگان مدارس هم نه تک‌بعدی که چندبعدی است. آنها دوست داشتند مدرسه‌هایی در روستاها بسازند که نه‌تنها برای استفاده چند ساعته آموزش که محلی برای گردهمایی، تبادل ایده‌ها و افزایش مهارت‌آموزی اهالی باشد. به همین دلیل مدرسه روستای سیدباز در استان سیستان و بلوچستان با معماری خاص و زیبا به‌صورت دایره‌ای شکل ساخته شد. مدرسه‌ای که حتی کارگاه سوزن‌دوزی دارد تا دانش‌آموزان بسته به فرهنگ بومی خودشان هنر دستی یاد بگیرند. مدرسه دیوار ندارد و دیوار پر از پنجره‌های دایره‌ای شکل است تا دانش‌آموزان به جز اتاق بازی در حیاط هم بازی کنند. به جز این مدارسی نیز که در استان کرمانشاه ساخته شده، محلی برای دورهمی اهالی روستا دارد تا مراسم مذهبی و ورزشی را در مدارس برگزار کنند. برخی مدارس سیستان و بلوچستان هم مکانی برای استراحت مسافران دارند و پولی که برای اسکان چند شب پرداخت می‌شود صرف نگهداری از تجهیزات مدرسه می‌شود تا مدارس نه‌فقط مکانی برای افزایش سطح آموزش که مکانی برای رفع نیازهای همه اهالی روستا باشد.

پویش‌های سرزنده

ابتدا فکر کارآفرینان جوان کارزار گزارش ما، ساخت مدرسه بود بعد اما کمپین‌های ریز و درشت دیگری متولد شدند که بسیاری از آنها نه جنبه مالی که جنبه عملی داشت. به عنوان مثال برای زیباسازی مدارسی که از قبل در روستاها ساخته شد بود، کمپین دست‌های شاد متولد شد تا دختران و پسران جوان به روستاهای کم‌برخوردار بروند و مدارس خراب را نوسازی یا رنگ‌آمیزی کنند. آن‌طور که ولایتی توضیح می‌دهد، هدف از برگزاری این کمپین‌ها جلب مشارکت عمومی و حساس کردن موضوع آموزش برای همه است. راه‌اندازی کمپین برای حضور پزشکان در روستاها و برگزاری ویزیت رایگان در روستاهای سیستان و بلوچستان از دیگر کمپین‌های برگزار شده است. کمپین‌هایی برای ساخت خانه کودک در روستاهای مرزی یکی دیگر از دستاوردهای اعضای این گروه است. خانه‌هایی که برای پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی راه‌اندازی شد تا هم بچه‌ها و هم والدین برای مبارزه با آسیب‌های اجتماعی آماده شوند.

تهیه وسایل برای مدارس یا حتی درمان دانش‌آموزانی که به دلیل بیماری‌های لاعلاج از تحصیل دور مانده‌اند از دیگر پویش‌هایی است که تاکنون به همت اعضای این گروه شکل گرفته‌اند.

از تولد تا ساخت ۱۰۰ مدرسه

حالا باید اول داستان را تعریف کرد؛ داستان تولد پویش ایران من را. همه چیز از یک روز معمولی در سال ۹۳ شروع شد. جلسه اتاق بازرگانی بود و بسیاری از اعضای اتاق در جلسه حاضر شده بودند. بعد از پایان جلسه ۶-۵ کارآفرین جوان که از قبل هم با هم دوست بودند دور هم جمع شدند و درباره کسب‌وکار خود و تولیدات جدیدشان گفتند تا بحث به موضوع آموزش رسید. همان زمان بود که کارآفرینان جوان از نبود عدالت آموزشی در کشور انتقاد کردند. ایده ساخت مدرسه در مناطق کم‌برخوردار بعد از این بحث به ذهن جوانان دغدغه‌مند خطور کرد. ایده ساخت مدرسه این‌قدر به مذاق جوانان خوش آمد که همان‌جا برای عملی کردن آن مبلغی جمع کردند و در روستای ناظر پاپی استان لرستان یک مدرسه ساختند.

برای ساخت مدرسه کارآفرینان جوان هزینه ساخت مدرسه را به ۱۰ سهم تقسیم کردند و هرکدام از کارآفرینان و خیرینی که تمایل در مشارکت برای ساخت و تجهیز مدرسه داشتند پرداخت یک سهم را قبول کردند. با همین روش بیش از صد مدرسه در فاز نخست پویش ساخته شد.

از همان روزهای اول شروع به کار پویش بحث مشارکت جمعی برای اعضای گروه مهم بود. آنها دوست داشتند که اهالی روستا یا شهرستانی که در آنجا مدرسه ساخته می‌شود احساس تعلق به سازه پیدا کنند و برای حفظ و نگهداری بنای مدرسه همراه شوند. به همین دلیل در هر مکانی که مدرسه‌ای ساخته شد از اهالی محل هم خواستند تا به آنها کمک کنند. آن‌طور که ولایتی توضیح می‌دهد کمک اهالی نه به‌صورت مالی که به شکل دیگری بود. به‌عنوان‌مثال از اهالی روستا خواسته می‌شد تا دیوارها را بسازند یا از شورای روستا درخواست زمین برای ساخت می‌شد.

یادداشت

مجید کاشفی

خیر مدرسه‌ساز

بحران در کمین مدارس تهران

وقتی حرف از ساخت مدرسه می‌شود همه فکرها می‌رود به سمت ساخت مدرسه‌ای در روستای دورافتاده‌ای در لب مرز. به محلی که سهم دختران و پسران خردسال از آموزش و کلاس درس نه ساختمان آجری با تخته‌سیاه و نیمکت که چادری در دل طبیعت است. هرچند فرزندان ایرانی که در روستاها و شهرستان‌های محروم و دورافتاده زندگی می‌کنند از نعمت آموزش محروم هستند اما شرایط مدارس پایتخت و بسیاری از کلانشهرها نیز بغرنج و ناگوار است. امروز صدها مدرسه در تهران نیاز به بازسازی و نوسازی دارد. عمر بسیاری از مدارس پایتخت به بیش از ۷۰ سال می‌رسد و اگر حادثه طبیعی مانند زلزله یا نشست زمین روی دهد جان فرزندان ایران به خطر می‌افتد.

ساخت مدارس اما در روستاها و شهرستان‌های دورافتاده لازم است. کشور با کمبود بیش از ۱۲ هزار کلاس درس مواجه است. به‌اضافه این‌که با ساخت مدرسه می‌توان از مهاجرت خانواده‌ها به پایتخت و شهرهای بزرگ نیز جلوگیری کرد.

مهاجرت به شهرهای بزرگ با توجه به مشکلاتی که در فضاهای آموزشی وجود دارد به برهم‌زدن نظم سرانه آموزشی شهرها دامن می‌زند. به دلیل بی‌توجهی به ساخت‌وساز سرانه آموزشی در شهرهای بزرگ و به‌ویژه پایتخت مناسب نیست.

امروز با افزایش ساخت‌وساز مناطق تهران مواجه هستیم. ابرساختمان‌ها قد علم می‌کنند و صدها خانه کوچک و بزرگ روی هم سوار می‌شوند. در این بین اما آیا به فکر ساخت مدرسه در این منطقه هستیم؟ جواب این سوال منفی است، چراکه انبوه‌سازان به تامین فضای آموزشی بی‌توجهند. زیاده‌خواهی انبوه‌سازان و مهاجرت به شهرهای بزرگ و افزایش نیاز به فضای آموزشی مشکلات زیادی را ایجاد کرده است.

از یک طرف نیاز به فضای آموزشی در شهرها افزایش پیدا کرده است و از طرف دیگر هر روز از تعداد خیرین مدرسه‌ساز کاسته می‌شود. اگر در روزهای گذشته برای ساخت هر متر مربع هزینه‌ای حدود دو تا سه میلیون تومان پرداخت می‌شد این هزینه این روزها حدود ۱۰ میلیون تومان برآورد می‌شود.

برای نمونه اگر خیر مدرسه‌سازی امسال برآورد قیمت کرده است که با دومیلیارد تومان یک مدرسه شش‌کلاسه بسازد بعد از شروع کار و انجام پروسه ساخت با مشکلات زیادی روبه‌رو می‌شود و حتی با ۹ میلیارد تومان هم نمی‌تواند مدرسه را به اتمام برساند.

در این بین دولت و وزارت آموزش‌وپرورش نیز آن‌طور که باید به خیرین مدرسه‌ساز برای ساخت مدارس کمک نمی‌کنند.

حق با شماست

info@jamejamOnline.ir

روابط عمومی: ۲۳۰۰۴۴۴۴

#بندر-تخریب

گرامی از بندرانزلی:

ورود خودروهای شخصی به سواحل بندر انزلی علاوه بر بروز حوادث و سوانح رانندگی موجب تخریب اراضی ملی ساحلی و آلودگی‌های زیست‌محیطی می‌شود.

#مکانیکی-ده-ونک

جدیدی از تهران:

افراد زیادی از نقاط مختلف تهران برای تعمیر خودروهای خود راهی محله ده‌ونک می‌شوند. تجمع خودروهای تصادفی و نبود جا در تعمیرگاه‌ها باعث شده ترافیک سنگینی در خیابان‌های منتهی به دانشگاه‌الزهرا(س) و خیابان‌های اطراف ایجاد شود.

#کرونا-عادی

هلالی از تهران:

عادی‌انگاری و بی‌تفاوتی هموطنان نسبت به رعایت پروتکل‌های بهداشتی باعث رشد تعداد شهرستان‌های قرمز شده که این موضوع می‌تواند به ایجاد موج جدید کرونا در آذر ماه منجر شود.

#تحویل-خودرو

جوادزاده از تهران:

از مسؤولان سازمان بازرسی کل کشور و دو شرکت ایران خودرو و سایپا می‌خواهیم تا روند تحویل خودروها به مشتریان را سرعت دهند.

#مسیر-دوچرخه

ترابی از تهران:

چرخ‌های دستی حمل بار با ورود به خط ویژه دوچرخه‌سواران در خیابان بهشت مانع تردد دوچرخه‌سواران می‌شوند. لطفا به این موضوع رسیدگی شود.

جوابیه

در پی انتشار پیام مردمی در تاریخ ۱۴۰۰/۸/۱۰ با موضوع «جولان حیوانات موذی در محله خانی‌آبادنو جنوبی» روابط عمومی منطقه ۱۹ شهرداری تهران با ارسال نمابری اعلام کرد: اداره ساماندهی این منطقه مطابق دستورالعمل‌های تعیین‌شده به‌طور مستمر نسبت به طعمه‌گذاری و کنترل و مبارزه با حیوانات مضر شهری اقدام می‌کند. در همین راستا عملیات ضربتی طعمه‌گذاری در محدوده مذکور شامل خیابان‌های میثاق جنوبی، میعاد جنوبی و بوستان‌های اندرزگو، شقایق و بهشت انجام شد و در سایر نقاط محدوده نیز در دست اقدام است.